

عکاس

ویژه نامه
چهل و چهارمین
جشنواره
بین‌المللی
فیلم فجر

بهمن‌ماه ۱۴۰۴
روزنامه
اصفهان‌زیبا

اکران
خصوصی

Private screening

جهان مبهم جشنواره

شب خاص سینمایی اصفهانی‌ها
با اکران دو فیلم «زننده‌شور» و «قایق سواری در تهران»

عکس از رسول شجاعی/ایمنا

شبروان خیال؛ گفتاری در نسبت فلسفه و سینما

سینمایی به معنای خاص مد نظر این نوشتار اگر برآمده از ادراک خیالی باشد مخاطب را به عالم خیال دعوت می‌کند و در عالم خیال او را به ادراکی می‌رساند و گاه این دعوت منجر به فرارتن از عالم خیال و گذر از این درگاه به عالم مجردات عقلی می‌شود. با در نظر گرفتن این تأملات که بنا بر ایجاب موجزگویی به اجمال آورده شد، شاید نسبت میان فلسفه و سینما واضح‌تر گردد.

اثر سینمایی می‌تواند اثری فلسفی باشد، اما نه به معنای آنکه مشخصاً در فیلم اشارات فلسفی باشد و یا فیلم بر اساس نگاهی فلسفی ساخته شده باشد و یا بخواهد فلسفه درس بدهد، بلکه اثر سینمایی که برآمده از اتصال هنرمند با عالم خیال باشد خود راهگشای مخاطب به فهم و ادراک است و شاید نیازی نباشد که از فلسفه سینما بگوییم، بلکه نیکوتر آن باشد که از عالم خیال بگوییم و بار دیگر در رجوع و فهم فلسفه اسلامی به بازخوانی عالم خیال و اهمیت امر و ادراک خیالی برسیم و به جای فیلسوف کردن کارگردانان و نویسندگان و یا فلسفه خیال گفتن بر ایشان مترصد گشایش عالم خیال در مواجهه با آثار ایشان باشیم.

نیست که از فلسفه هنر چشم‌پوشیم؛ بلکه این رفت‌وآمد میان فلسفه و اثر هنری بسیار ضروری راهگشای مردمانی است که برخی در آن متفکراند و برخی در این غوطه‌ور. با در نظر آوردن این توضیحات بار دیگر می‌توان پرسش از نسبت میان سینما و امر خیالی را مطرح کرد. سینما با ادراک خیالی از دو جهت نسبت دارد، یکی خلقی که در اثر سینمایی رخ می‌دهد و دیگری نسبتی که این اثر با دیگر آثار هنری برقرار می‌کند.

اگر ادراک خیالی مبنای خلق اثر سینمایی باشد آن را تشخیص می‌بخشد و اینگونه است که فرم و محتوا نیز در چنین اثری به وحدت می‌رسد. اثر هنری برآمده از ادراک خیالی در مواجهه با تکنیک هنری نیز تشخیص دارد و دچار فرم‌زدگی نمی‌شود. چنین اثر سینمایی مخاطب را درگیر کرده و دیالکتیکی میان مخاطب و اثر برقرار می‌شود و همه عناصر فرمی و محتوایی که در اینجا به وحدت رسیده است در دیالکتیک با مخاطب به اندیشه‌ورزی او منجر می‌شود، خواه این اندیشه‌ورزی از جنس تفلسف باشد و خواه از جنس ادراک خیالی، به دیگر عبارت، اثر هنری به معنای عام و اثر

خیال است که اثر هنری خلق می‌شود و اینگونه است که هر اثر هنری بی‌تقلید از دیگر آثار می‌شود؛ هر چند در ابزار و تکنیک با دیگر آثار یکی باشد. اثر هنری برآمده از ادراک و فهم است و برخلاف برخی اهل هنر که اثر هنری را فاقد هرگونه اندیشه‌ای می‌دانند و تنها بر وجه هنری که همانا وجه تکنیکی آن هنر است تأکید دارند، اثر هنری بی‌تقلید، اثری فلسفی است که مفاهیم را پیش از تنقیح فلسفی آن مفاهیم در خود دارد. فردوسی در شاهنامه، این اثر هنری خویش، مفاهیمی را در نظر داشته و بر مبنای آن مفاهیم خلق اثر کرده که بیش از یک سده بعد توسط سهروردی فیلسوف تنقیح می‌شود.

پیش‌تر آوردیم اثر هنری که برآمده از خیال باشد، بی‌تقلید است و همانا اثری است اندیشه‌ورز و شاید از همین باب باشد که فلسفه‌های مضاف هنری را نمی‌توان فلسفه‌ورزی به معنای دقیق کلمه دانست، زیرا در این قسم از فلسفه‌گویی ما با دور مواجه‌ایم؛ مفاهیمی در اثری هنری نهفته و ما با همان مفاهیم که اینک صورتی فلسفی یافته و به زبان فلسفه در آمده در پی توضیح آنها هستیم. البته معنای این سخن این

هنر ماحصل همین ادراک خیالی است و نمی‌توان از خیال چشم‌پوشید و درباره آثار هنری سخن راند. شاید تذکر عالم خیال در اینجا بی‌وجه نماید و بسیاری بگویند که نگارنده این کلمات تکرار مکررات می‌کند و مگر اهل هنر نمی‌دانند که خیال و امر خیالی مبدأ خلق اثر هنری است. اگر بی‌زیریم که قاطبه اهل هنر امروز نیز بر این نظر اتفاق دارند و هنر را ماحصل تکنیک نمی‌دانند و یا خیال را به توهّمات و ترکیب امور حسی تقلیل نمی‌دهند، اما باز هم در باب عالم خیال و ادراک خیالی تأمل نشده است.

در دنیای امروز و غلبه تکنیک و بازار مصرف در عالم هنر، تذکر عالم خیال و ربط خیال متصل آدمی به عالم خیال منقطع بیش از هر زمان ضرورت دارد. عالم خیال، عالم کشف و ادراک است؛ عالم جمع ضدین و آنچه در این عالم کشف و خلق می‌شود با نزول به خیال متصل به صورت اثر هنری در می‌آید. اثر هنری واری زمان و مکان می‌ایستد و در هر عصر جلوه‌ای دارد و امکانی برای فهم و ادراک. هنرمند به ادراکی خیالی می‌رسد که نسبتی وجودی با او دارد و این ادراک در عالم خیال رخ می‌دهد. در اتصال هنرمند به عالم

در باب نسبت فلسفه و سینما گفتن بسیار دشوار است، زیرا از سویی می‌توان در باب این نسبت ذیل فلسفه‌های مضاف چون فلسفه سینما اندیشید و از دیگر سویی می‌توان درباره سینمای فلسفی و یا فلسفه‌ورزی با سینما گفت. در این نوشتار قصد آن نداریم که ذیل هیچ کدام از این دو مقوله اندیشه کنیم، بلکه برآنیم با اندیشیدن در باب نسبت میان سینما و ادراک خیالی راهی به پرسشی دیگر بگشاییم که همانا پرسش از نسبت میان فلسفه و سینما فارغ از فلسفه‌های مضاف و یا فلسفه‌ورزی با سینما باشد.

خیال را قسمی از فهم دانستن یکی از مهم‌ترین و قابل‌تأمل ترین نکات فلسفه اسلامی است که مع الاسف چندان که شایسته است مورد تأمل قرار نگرفته و متفکران فلسفه اسلامی که لفظ شارح بیشتر بر آنان برازنده است، بیشتر به نقل سخنان سهروردی و ملاصدرا بسنده کرده‌اند.

اردلان فاتحپور
نویسنده مهمان

حسین یارساجو

خبرنگار گروه هنر و ادبیات

سینمای «جهان مبهم هاتف» نامش این انتظار را ایجاد می‌کند که با یک اثر پست مدرن اجتماعی روبه‌رو شویم؛ اما از همان دقایق ابتدایی روشن می‌شود که نه تنها خبری از فضای پست مدرن نیست، بلکه فیلم در ابتدایی‌ترین مؤلفه‌های روایی هم سرگردان است.

داستان فیلم بر پایه دو دوست قدیمی از دوران دانشگاه بنا شده؛ دو شخصیتی که قرار است ماجراهای عجیب را از سر بگذرانند؛ اما آن چه شکل می‌گیرد مجموعه‌ای از

جهان درهم هاتف

اتفاقات اغراق‌آمیز و بی‌منطق است که بیشتر به شوخی ناخاسته شبیه است تا روایت سینمایی.

پیش از هر چیز، «جهان مبهم هاتف» یک فیلم سفارشی است و همین مسئله پرسش مهمی را پیش می‌کشد: انگیزه سازمان سینمایی سوره از سرمایه‌گذاری روی چنین پروژه‌ای چه بوده است؟ اگر قرار بوده موفقیت یک شرکت دانش بنیان را نشان دهد، فیلم از نمایش موفقیت عاجز است.

اگر بنا بوده مسیر پرچالش موفقیت روایت شود، در پایان نه موفقیتی می‌بینیم و نه حتی روزنه‌ای از امید. و اگر هدف، نمایش نارو زدن هاو فساد در تجارت بوده، فیلم به شکلی اغراق‌آمیز و کاریکاتوری به همین سمت می‌رود؛ تا جایی که بیشتر از آن که نقد باشد، نوعی سیاه‌نمایی سردرگم به نظر می‌رسد.

شاید اگر سازندگان صادقانه هدف پروژه را توضیح می‌دادند، تحلیل آن هم ساده‌تر می‌شد.

صریح‌تر بگوییم؛ فیلم به غایت سطحی و توهمین‌آمیز به شعور مخاطب است. روایت با الگوهای کلیشه‌ای و اغراق‌هایی شبیه سینمای عامه‌پسند هندی پیش می‌رود؛ گویی تماشاگر قرار است هر اتفاق غیرمنطقی را بی‌چون و چرا بپذیرد.

شخصیت‌ها کاریکاتورند، موقعیت‌ها باورپذیر نیستند و فیلم بارها مخاطب را در جایگاه تماشاگر ساده‌لوح قرار می‌دهد.

نتیجه چیزی است که نه می‌تواند جدی گرفته شود و نه حتی در قالب سرگرمی سالم قابل دفاع است.

نکته عجیب اینجاست که اگر همین داستان با دو شخصیت نوجوان و در پستر مسابقات رباتیک روایت می‌شد، می‌توانست اثری قابل قبول در ژانر کودک و نوجوان باشد؛ فیلمی پیرانرژی و حتی مناسب جشنواره‌های آن حوزه.

را بگیرم.

اتفاقاً بیشتر دوست دارم درباره فیلم‌های خوب بنویسم و از آن‌ها تعریف کنم؛ اما وقتی خروجی‌ها یکی پس از دیگری ناامیدکننده‌اند، چه می‌توان کرد؟ محصولات سینمایی خوب آن قدر آفت‌زده شده که گاهی ناچاریم به جای ستایش، از سر دلسوزی نقد بنویسیم.

«جهان مبهم هاتف» متأسفانه از همان نمونه‌هایی است که نه تنها چیزی به سینما اضافه نمی‌کند، بلکه آشکارا به شعور مخاطب توهمین می‌کند؛ فیلمی که بیش از آن که مبهم باشد، آشفته و بی‌هدف است.

بی‌اعصاب و آشفته مثل «آرام‌بخش»

شخصیت‌پردازی مرد یا دختر ندارد.

برای همین این شائبه ایجاد می‌شود که فیلم اساساً مرحله پس‌تولید خود را ناقص طی کرده است و نیاز دارد برخی صحنه‌ها را به کلی حذف کند یا صحنه‌های جافتاده احتمالی را در فیلم بگنجانند.

فیلم آرام‌بخش یک فیلم آشفته است که گرچه از پشت ایده‌ای نسبتاً خوب سر در آورده است، اما به هیچ‌وجه پرداخت مناسبی در شخصیت‌ها، چینش و طراحی وقایع و موقعیت‌ها و منطق کنش ندارد و هم چنین آغاز و میانه آن آیداً نسبتی با پایان «الکی خوش» ای که رقم می‌زند، ندارد. بازیگران چهره فیلم نیز کمکی به نجات فیلم نمی‌کنند و البته شاکردوست که موفق شده یکی از ضعیف‌ترین اجراهای خود را در این فیلم رقم بزند.

نخستین فیلم بلند سعید زمانیان، کارگردان نام‌آشنای فیلم کوتاه، اثری است خلخته و سرگردان که پرونده‌های بسیاری را می‌گشاید و پیش از رسیدگی، آن‌ها را راه می‌کند. فیلم به برخی از پرسش‌هایی که درباره پلات مطرح می‌شود، پاسخ می‌دهد، اما برخی بی‌جواب می‌ماند. اما همان پرسش‌های حل‌شده نیز، خودشان موجب سوال‌های بسیاری می‌شوند و این به چیزی جز سردرگمی مخاطب ختم نخواهد شد. داستان فیلم درباره زن ۴۰ ساله و مجردی است که به همراه یک بچه زندگی می‌کند اما تقریباً هیچ‌کس نمی‌داند او بچه دارد. ما به آرامی متوجه می‌شویم که ماجرا چیست و از سرگذشت آن زن باخبر می‌شویم. ولی به سختی می‌توانیم منطقی برای کارهای او و دیگران پیدا کنیم.

گاهی شخصیت‌ها کنش‌هایی از خود بروز می‌دهند که از خود می‌پرسیم آیا اساساً این کنش، سختی بی‌این شخصیت و هدف او دارد؟ مثلاً شخصیتی که پورشیرازی نقش آن را بازی می‌کند، چرا اساساً باید چنان بلایی سر خانه دختر خودش بیاورد؟ درواقع نحوه مواجهه شخصیت‌ها با اتفاقات، تناسبی ندارد. با روش‌های دیگری هم می‌شد به همان هدف واحد رسید. شخصیت‌پردازی نیز بر اساس پیش‌فرض‌های اشتباهی انجام شده است.

گویی چنان پدری، حتماً باید عصبانی و خشن باشد. کاری که پدر در جوانی انجام می‌دهد هر چقدر هم باورناپذیر از سر خیرخواهی و دل‌سوزی برای برادرش بوده است. پس چرا حالا او، پس از ۴۰ سال، به ناگاه از تصمیم خود بازگشته است و به جای این که شرمندۀ دختر خود باشد، این چنین سنگ دلانه با او برخورد می‌کند؟ چه کسی می‌گوید او باید خشن باشد؟ سوای از فیلم‌نامه کار که ایرادات و مشکلات بسیاری دارد، تدوین فیلم نیز ضربه مهمی به آن زده است. در فیلم بیش از ۵ صحنه داریم که الناز شاکردوست، پشت سر یک موتورسوار که از طریق نرم‌افزارهای تاکسی اینترنتی فراخوانده شده نشسته است تا در شهر بتواند با سرعت جا به جا شود و به کارهایش برسد. یکی دو بار نشان دادن این صحنه در فیلم، می‌توانست توجیه داشته باشد. شاید فیلم‌ساز قصد داشته تغییرات جامعه را نشان دهد و این که دیگر زنان هم به راحتی از موتور به عنوان تاکسی استفاده می‌کنند (که البته چیز جدیدی نیست و مدت‌هاست رخ می‌دهد). یا می‌خواسته است بگوید شخصیت زن، شخصیتی مستقل و آزاد است. یا چیزهایی شبیه به این که در هر حال پیداست بر فیلم تحمیل شده‌اند و نسبت ارگانیکی با دیگر اجزای آن ندارند. چون وقتی ۵ بار یا بیش‌تر چنین صحنه‌ای در فیلم تکرار می‌شود بدون این که چیزی به آن بیفزاید، مخاطب از خود می‌پرسد که آیا تدوین‌گر محدودیت استفاده از کات در فیلم داشته یا فیلم‌ساز حیف‌اش آمده صحنه‌ها را دور بریزد؟ یا شاید هم مدت زمان فیلم کوتاه بوده و خواسته طولانی‌تر شود؟ یکی دیگر از صحنه‌هایی که کاملاً اضافی و بی‌معناست و هیچ کاری جز ایجاد سردرگمی بیش‌تر مخاطب نمی‌کند، صحنه دیدار شخصیت صابر ابر با دختر دانشجویی است که از کودک «آرام» نگه‌داری می‌کند. این صحنه مطلقاً اضافی است و هیچ سختی با دیگر صحنه‌های مربوط به

جهانی که می‌خواهند مبهم باشد

فیلم تلوزیونی است.

نقطه ضعف‌های شخصیت‌پردازی

بهرتر بود که رابطه رحمتی، جواد و هاتف کمی بیشتر عمق پیدا کند و برای پروژه‌های بعدی مانگار شود. جواد با شخصیت محتاطش به مشاور مشکوک و دزدی حسابدار روشن شود، با همه این احوال حس و حال فیلم خوب است و ما را با خود همراه می‌کند.

فیلم بیشتر مناسب قاب تلوزیون است تا سینما، چرا؟ چون ها تف و جواد ضعف ترازیک ندارند و نمی‌توانند دچار تحول شوند؛ در نتیجه فیلم مضمون را از دست می‌دهد و علت انتخاب‌های شخصیت‌ها بدون پشتوانه می‌شود.

هر کدام از شخصیت‌ها در فیلم نماینده طیفی از مردم جامعه هستند که در فیلم‌نامه به خوبی طراحی شده‌اند: هاتف مدیرعامل بلندپرواز، جواد جوان مستعدی که برای کشف علم از هیچ چیز دریغ نمی‌کند (حتی دانشگاه را هم برای صنعت می‌خواهد و مدیرعاملی شرکت را هم به هاتف می‌سپارد) کوشکی نماینده واردکننده طلای که صنعت ایران و جوان ایرانی را به رسمیت نمی‌شناسد، مدیر کارخانه، نماینده مسئولین کشور که حوصله ندارند برای تلاش جوان ایرانی وقت و هزینه صرف کنند تا بهره‌اش را ببینند و مشاور نماینده سرمایه‌گذارهایی که فقط به منفعت شخصی فکر می‌کنند و همه چیز را به بازی می‌گیرند. فیلم‌ساز فرم دایره‌ای را برای فرم قصه انتخاب کرده است، در واقع با هوشمندی بیان می‌کند گرچه گاهی در شرایط پیچیده قدرت در کشور مجبور به باخت می‌شویم، اما نباید میدان را خالی کنیم و باید همچنان ادامه بدهیم.

فیلم دیر شروع می‌شود، در عوض شخصیت‌پردازی‌ها تا حدودی شکل می‌گیرند. پرده دوم فیلم به تلاش برای تثبیت موقعیت شرکت و قدم گذاشتن میان مناقصه‌ای به شدت بزرگ و پرده سوم تلاش برای نجات شرکت است.

در نهایت گرچه هاتف به خاطر اعتماد بی‌جا مناقصه را می‌بازد و به نقطه شروع باز می‌گردند، اما این بار با نگرشی متفاوت.

ریحانه رحمانی‌یار

نویسنده مهمان

فیلم سینمایی «جهان مبهم هاتف» با شخصیت‌پردازی‌های بانمک و ملموس هاتف و جواد شروع می‌شود و روایت پیشرفت دو هم‌کلاسی را از دانشگاه بیان می‌کند؛ دوستانی با علایق متفاوت که رفافتشان سبب سرنوشت مشترکشان می‌شود.

جواد عشق صنعت است و روی پیشانی‌اش حک شده در آینده بالاخره چه کاره می‌شود، اما هاتف خودش هم نمی‌داند به چه چیزی علاقه دارد، ولی فقط این را می‌داند که برای به دست آوردن چیزی که دوستش دارد دنیا را به هم می‌ریزد.

این را در همان سکانس‌ها سیستم‌های دانشگاه به خاطر معشوقه‌اش (دختر هم‌کلاسی) متوجه می‌شویم و این شخصیت و نوع نگاه تا آخر با هاتف می‌ماند؛ مثل آن جا که به مشاور و اعتماد می‌کند که مشخص است دغلی‌باز ماهری است و در آخر که مجبور می‌شود به کوشکی، رقیبش اعتماد کند و از او وام بگیرد برعکس جواد شخصیتی محتاط‌تر دارد که برای پیشرفت به وجود هاتف نیاز دارد؛ وگرنه به سرنوشت مه‌ندی که با مدارج علمی فوق‌العاده در کارخانه کارگری می‌کرد، دچار خواهد شد.

پیچیدگی فیلم در حد متوسط است، اما جا داشت در بعضی از سکانس‌ها دقت بیشتری لحاظ شود تا فیلم از کلیشه فاصله بگیرد. باید به جوان ایرانی اعتماد شود، گرچه این تفکر در پایان فیلم‌نامه به محاق می‌رود و جواد و هاتف، سهام شرکت خودشان را از دست می‌دهند و دوباره به نقطه شروع باز می‌گردند، اما از تلاش‌های بی‌وقفه‌شان در ابتدای فیلم برای تعمیر و ساخت بعضی قطعات، متوجه می‌شویم تلاش جوان ایرانی همیشه جواب می‌دهد.

به هر حال ما از روایت پیشرفت انتظار حال خوب داریم و این مسئله تنها با نوشتن چند جمله از سرنوشت واقعی جواد و هاتف که الان شرکت دانش بنیانی دارند و چندین کارگر به دست می‌آید، اما آن چنان راضی‌کننده نیست. فیلم شاید مناسب‌تر برای تله

صندلی های خالی، همچنان امیدواریم!

کیفیت پایین فیلم ها، بلکه به دلیل ضعف در مدیریت بود! همه این ها به کنارا مسئولین سینما که مأمور و معذور هستند، با وجود خرید چندباره بلیت، باز هم مدام سؤال می پرسند تا مطمئن شوند برای ورود به سالن های خالی هم بلیت داریم و دقیقاً روی صندلی های خودمان می نشینیم؛ گویی تمام سالن سینما پر شده و برخی می خواهند دزدکی و بدون بلیت وارد سینما شوند. اینکه برخی فیلم ها با تأخیر اکران می شوند تا تماشاگرانی که بلیت خریده اند پرسند نیز خود جای تأمل دارد. خدا می داند با این وضعیت مدیریت، آخر و عاقبت جشنواره چه خواهد شد.

مریم سادات موسوی

خبرنگار گروه هنر و ادبیات

نمی دانم چرا؟ اما همچنان امیدواریم. قبلاً تنها ناراحتی مان این بود که بسیاری از فیلم های راه یافته به جشنواره فجر در شأن آن نیستند و استاندارد کافی برای تولید ندارند، اما امسال اما با حذف سانس های ویژه، دلمان را خوش کردیم به فیلم دیدن کنار مردم و امید به سالن های پر از جمعیت، اما برخلاف تصورمان، سالن ها چندان هم پر نبودند و این نه به خاطر تحریم یا

جدول های به هم ریخته!

علیرضا وثیقی پور

دبیر ویژه نامه

هر چه شب سوم شانزدهمین جشنواره فیلم فجر در اصفهان، شب پروپیمانی برای اصفهانی ها بود و اصفهانی ها دو فیلم خوب جشنواره امسال یعنی «زنده شور» و «قایق سواری در تهران» را در سینماها تماشا کردند، اما در شب چهارم، اصفهانی ها چشمانشان به پرده نقره ای سینما دوخته ماند تا نه یک اثر خوب، بلکه یک اثر متوسط ببینند.

یک کارت و شش هفت نفر خبرنگار!

سیده نرگس نظام الدین

خبرنگار گروه هنر و ادبیات

خبرنگاری در حوزه فرهنگ و هنر و ادبیات مساوی است با حضور ثابت در جشنواره های فرهنگی و هنری و رصد اوضاع و پوشش خبری. در اصفهان هم جشنواره های فیلم فجر و فیلم کودک و نوجوان سردمدار جشنواره ها هستند. همین هم می شود که هر سال با شروع زمزمه های آغاز جشنواره، سرویسبان در شور و اضطرابی هم زمان فرو می رود که بخش اعظمش طبیعتاً بابت پوشش مناسب جشنواره و تولید محتوای مرتبط است. بخش اعظم دیگرش اما مربوط دادن لیست اسامی خبرنگاران است و انتظار بابت تأیید اسامی و صدور کارت و حذف نشدن خبرنگاران و نویسندگان؛ چراکه اگر این میان اسمی حذف شود، طبیعتاً تولید محتوا به همان میزان لنگ می شود. طی این سال ها حدود یک هفته مانده به آغاز جشنواره، اداره ارشاد اصفهان بابت ثبت نام

خبرنگاران و اهالی رسانه اطلاع رسانی می کرد؛ اما امسال هرچه چشم دو خیم به کانال ایتای این نهاد، خبری نشد که نشد. با پرس و جوهای بسیار دریافتیم همه رسانه ای ها سردرگم و بی خبرند و منتظر گوشه چشمی از اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان اصفهان. تا اینکه پس از کلی انتظار و تماس و پیگیری از مسئولان این اداره متوجه شدیم امسال نه خبری از نشست خبری است و نه خبری از سینمای ویژه اهالی رسانه و کارت بی کارت! فکر می کنم همین هم شد که بخشی از رسانه ای های شهر یک جوهرایی تصمیم به تحریم جشنواره گرفتند، حال اینکه چقدر بر سر تصمیمشان ماندند را خدا داند. شاید روز اول جشنواره بود که از ارشاد تماس گرفتند و با متنی پر سرمان اعلام کردند به خاطر پیگیری های دنباله دارمان یک کارت به نام روزنامه صادر شده. حالا ما ماندیم و یک کارت با شش هفت نفر خبرنگار و نقدنویس که همه شان محکم پای کار و رسالتشان ایستاده اند. بماند که همان یک کارت هم با مسئولان سینما و باجه فروش بلیت هماهنگ نشده و حواشی دیگری که مجال گفتنش نیست.

جهان مبهم هاتف

امتیاز دهنده

علیرضا وثیقی پور

۵/۰

مریم السادات موسوی

۱

حسین پارساجو

۱

سیده نرگس نظام الدین

۳/۵

میانگین آرا:

۱/۵

آرامبخش

امتیاز دهنده

علیرضا وثیقی پور

۱

مریم السادات موسوی

۱

سالار شانظری

۱

میانگین آرا:

۱

آگهی دعوت مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده شرکت تولیدی و صنعتی عمران اصفهان سهامی خاص ثبت شده به شماره ۸۸۸ و به شناسه ملی ۱۴۹۱۵۳۰۱۲۶۰

بدینوسیله از کلیه سهامداران شرکت مذکور دعوت می شود تا در جلسه مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده که در **ساعت ۸ صبح مورخ ۱۴۰۴/۱۲/۱۲** در آدرس: استان اصفهان، شهرستان اصفهان، بخش مرکزی، شهر اصفهان، لنبان، خیابان آیت اله دکتر بهشتی، خیابان صائب، پلاک ۴۵۸، طبقه همکف و کد پستی: ۸۱۸۴۷۷۵۶۵۳ تشکیل می گردد حضور به هم رسانند.

دستور جلسه مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده ساعت ۸ صبح:

- تصویب ترازنامه حساب سود و زیان شرکت
- انتخاب روزنامه کثیرالانتشار

مقام دعوت کننده: هیئت مدیره شرکت

آگهی دعوت مجمع عمومی فوق العاده شرکت شهرو فناوری داده هومان نیکداد سهامی خاص ثبت شده به شماره ۸۰۷۴۵ و به شناسه ملی ۱۴۰۱۴۶۴۰۴۶۵

بدین وسیله از کلیه سهامداران شرکت مذکور دعوت می شود تا در جلسه مجمع عمومی فوق العاده که در **ساعت ۹ صبح مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۲۰** در آدرس: استان اصفهان، شهرستان اصفهان، بخش مرکزی، شهرستان اصفهان، چرخاب، خیابان فردوسی، بن بست امام ۱۵، پلاک ۱۴۷ طبقه همکف و کد پستی ۸۱۴۳۸۱۳۱۵۱ تشکیل می گردد حضور به هم رسانند.

دستور جلسه مجمع عمومی فوق العاده ساعت ۹ صبح:

-اصلاح اساسنامه

مقام دعوت کننده: هیئت مدیره شرکت

مزایده عمومی یک مرحله ای فراخوان مزایده فروش هفت باب واحدهای تجاری و مسکونی

سازمان سیما، منظر و فضای سبز شهری شهرداری اصفهان در نظر دارد نسبت به برگزاری مزایده عمومی با جزئیات مندرج در اسناد مزایده، فروش واحدهای تجاری و مسکونی به شرح و شرایط زیر از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت اقدام نماید:

- نشانی مغازه تجاری: اصفهان- خیابان چهارباغ بالا- متروپل - قطعه ۳۲ میلان شهری به مساحت ۲۵ متر مربع
- نشانی زمین مسکونی: اصفهان- شهرک جلوان- تفکیکی مرتضی قندی به شماره ۸ به پلاک ثبتی ۳۹ بخش ۱۸ ثبت اصفهان - کد نوسازی ۲۸۴-۲۱۴۹۸۷-۱۴-۱۴ به مساحت ۱۹۳،۲۲ متر مربع
- نشانی زمین مسکونی: اصفهان - خیابان آیت الله غفاری - شهرک امام خمینی -تفکیکی شکرالله و یدالله گوانچی- به شماره ۴۴ پلاک ثبتی ۱۵۱۷۹/۳۹ بخش ۵ ثبت اصفهان- کد نوسازی ۴۲-۸۵-۲۱۴-۱۵-۱۴ به مساحت ۱۳۶ متر مربع.
- نشانی زمین مسکونی: اصفهان - خیابان آیت الله غفاری - شهرک امام خمینی -تفکیکی شکرالله و یدالله گوانچی- به شماره ۴۵ پلاک ثبتی ۱۵۱۷۹/۳۹ بخش ۵ ثبت اصفهان- کد نوسازی ۴۳-۸۵-۲۱۴-۱۵-۱۴ به مساحت ۱۳۶ متر مربع.
- نشانی آپارتمان مسکونی: اصفهان - میدان نوبهار - خیابان شهید دوران - مجتمع مسکونی میخک - طبقه دوم شمالی جنوبی شماره ۱۰- کد نوسازی ۱۶۳-۲۰۸۴۴۰-۱۴-۸- از پلاک ثبتی عرصه ۲۹ و ۲۸۹ و ۲۹ فرعی از ۴۰ اصلی بخش ۱۴ ثبت اصفهان - به مساحت ۱۲۴،۸۹ متر مربع
- نشانی زمین مسکونی: اصفهان- خیابان رهنان - خیابان هاشمی نژاد- جنب کلاتری -کوی محمدرضا علیجانی- ۲۵- انتهای بن بست سمت چپ - به مساحت ۲۵۰،۸۰ متر مربع
- نشانی دفتر کار: اصفهان - خیابان ابن سینا- ابتدای کوچه میر علالدین ۳۷- طبقه اول - مجموعه الماس - به مساحت ۶۷،۸۵ متر مربع

مواعد زمانی:

- تاریخ انتشار فراخوان:** ۱۴۰۴/۱۱/۲۰
- مهلت دریافت اسناد فراخوان:** ۱۴۰۴/۱۲/۱۱
- زمان بازگشایی پاکت ها:** ۱۴۰۴/۱۲/۲۴

شرایط عمومی و توضیحات برگزاری مزایده دستگاه اجرایی

ضمنا رعایت موارد ذیل الزامی است:

- کلیه مراحل برگزاری فراخوان مزایده شامل: دریافت و تحویل اسناد، برگزاری مزایده، بازگشایی پاکتها صرفا از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد.
- کلیه اطلاعات مزایده شامل مشخصات مورد مزایده در برد اعلان عمومی سامانه مزایده قابل مشاهده، بررسی و انتخاب می باشد.
- متقاضیان شرکت در فراخوان در صورت عدم عضویت در سامانه، نسبت به ثبت نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی (به صورت برخط) برای کلیه صاحبان امضای مجاز و مهر سازمانی اقدام لازم را به عمل آورند.
- علاقتمندان به شرکت در مزایده می باید جهت ثبت نام با شماره های ذیل تماس حاصل نمایند:

مرکز پشتیبانی و راهبری سامانه: ۱۴۵۶

- اطلاعات تماس دفاتر ثبت نام سایر استان ها در سایت سامانه www.setadiran.ir بخش «ثبت نام/ پرو فایل مزایده گر» موجود است.
- اطلاعات تماس و آدرس دستگاه: اصفهان- خیابان ۲۲ بهمن -مجموعه اداری غدیر- سازمان سیما، منظر و فضای سبز شهری شهرداری اصفهان تماس: ۴۰۰۰۳۲۶۷۴۰۳ شماره: ۳۱۳۲۶۷۱۷۸۰

مجتبی حق شناس (مدیر عامل سازمان سیما، منظر و فضای سبز شهری شهرداری اصفهان)

آگهی دعوت مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده شرکت شهرو فناوری داده هومان نیکداد سهامی خاص ثبت شده به شماره ۸۰۷۴۵ و به شناسه ملی ۱۴۰۱۴۶۴۰۴۶۵

بدین وسیله از کلیه سهامداران شرکت مذکور دعوت می شود تا در جلسه مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده که در **ساعت ۱۰ صبح مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۲۰** در آدرس: استان اصفهان، شهرستان اصفهان، بخش مرکزی، شهرستان اصفهان، چرخاب، خیابان فردوسی، بن بست امام ۱۵، پلاک ۱۴۷ طبقه همکف و کد پستی ۸۱۴۳۸۱۳۱۵۱ تشکیل می گردد حضور به هم رسانند.

دستور جلسه مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده ساعت ۱۰ صبح:

انتخاب بازرس علی البدل

مقام دعوت کننده: هیئت مدیره شرکت

مفقودی برگ سبز و سند کمپانی و کارت خودرو

برگ سبز و سند کمپانی و کارت خودرو رنو لوگان L۹۰ به شماره پلاک ایران ۱۳- ۵۸۵۶- ۳۵ مدل ۱۳۹۰ به شماره موتور W۰۸۵۳۳۳ و شماره شاسی NAPLSRALD01133148 و شماره وین IRJC901VHCR133148 به رنگ سفید روغنی مالکیت آقای حسینعلی زه تاب به کد ملی ۱۲۸۶۳۳۷۸۳ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

مناقضه عمومی یک مرحله ای

سازمان آتش نشانی و خدمات ایمنی شهرداری اصفهان در نظر دارد فراخوان های زیر را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید.

- فراخوان شماره ۲۸۰۰۰۰۱۷۳۶۰۰۰۴۱۰: خرید هیتر تابشی گرمایشی
- فراخوان شماره ۲۹۰۰۰۰۱۷۳۶۰۰۰۰۲۰۰۴۱۰: تعمیرات شیرهای هیدرانت
- فراخوان شماره ۳۰۰۰۰۰۱۷۳۶۰۰۰۰۳۰۰۴۱۰: خرید تجهیزات مقابله با حوادث پرتویی
- فراخوان شماره ۳۱۰۰۰۰۱۷۳۶۰۰۰۰۳۰۰۴۱۰: خرید دودستگاه خودروی شاسی ۸،۵ تن هیوندای
- فراخوان شماره ۳۲۰۰۰۰۱۷۳۶۰۰۰۰۳۲۰۰۴۱۰: کابری سازی چهار دستگاه تویوتا هایلوکس واکنش سریع
- فراخوان شماره ۳۳۰۰۰۰۱۷۳۶۰۰۰۰۳۳۰۰۴۱۰: خرید دودستگاه پمپ پشت خودرویی

کلیه مراحل برگزاری فراخوان از دریافت و تحویل اسناد فراخوان تا بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد.

متقاضیان شرکت در فراخوان در صورت عدم عضویت در سامانه، نسبت به ثبت نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی (به صورت برخط) برای کلیه صاحبان امضای مجاز و مهر سازمانی اقدام لازم را به عمل آورند.

مواعد زمانی:

- تاریخ انتشار فراخوان:** ۱۴۰۴/۱۱/۲۰
 - مهلت دریافت اسناد فراخوان:** ۱۴۰۴/۱۱/۲۷
 - مهلت ارسال پیشنهادات:** ۱۴۰۴/۱۲/۰۹
 - زمان بازگشایی پاکت ها بند ۲ و ۳:** ۱۴۰۴/۱۲/۱۰
 - زمان بازگشایی پاکت ها بند ۴، ۵ و ۶:** ۱۴۰۴/۱۲/۱۲
- ارائه ضمانت نامه ارجاع فرآیند کار جهت شرکت در مناقضه مورد قبول نمی باشد.
- سایر شروط در شرایط شرکت در مناقضه مشخص می باشد.
- آدرس دستگاه: اصفهان- میدان بزرگمهر- ابتدای خیابان سلمان فارسی- سازمان آتش نشانی و خدمات ایمنی شهرداری اصفهان (اطلاعات تماس: ۳۰-۳۲۶۴۷۶۲۰-۳۳-۰۳۱-داخلی ۲۰۳-۰۳۱۴۳۱۱۰۹)

امید باقری دستگردی (مدیر عامل سازمان آتش نشانی و خدمات ایمنی شهرداری اصفهان)

حرکت در خیابان سینما

خیابان به عنوان یک فضای پرتکرار در سینما همواره حضوری چشم گیر داشته است. اما این حضور، عمدتاً از یک محل گذر و عبور فراتر نمی رود و خواسته یا ناخواسته، به سان یک عنصر دراماتیک ایفای نقش چندانی ندارد. ولی هستند فیلم‌هایی که خیابان را فراتر از یک فضا به کار بسته و کل یا بخشی از درام خود را وابسته به حضور شخصیت‌ها و کشمکش‌های آنان در خیابان، طراحی کرده‌اند. در ادامه به بهانه اکران فیلم «قایق‌سواری در تهران» تازه‌ترین اثر ساخته شده رسول صدرعاملی نگاه‌ی به شاخص‌ترین آثار چند سال اخیر سینمای ایران در ژانر خیابانی نظرمی‌اندازیم که در آن‌ها خیابان چیزی فراتر از یک مکان ساده بوده است. ■

سالار

شانظری

خبرنگار گروه هنر و ادبیات

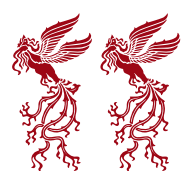
دربند

کارگردان پرویز شهبازی

بازیگران نازنین بیاتی،
پگاه آهنگرانی

سیمرغ بلورین بهترین کارگردانی، فیلم‌برداری و نقش مکمل زن از جشنواره فیلم فجر / جایزه بهترین فیلم، بهترین کارگردانی، بهترین بازیگر نقش اول و مکمل زن از هفتمین جشن منتقدان و نویسندگان سینمای ایران

جوایز

زیبا صدایم کن

کارگردان رسول صدرعاملی

بازیگران امین حیایی،
ژولیت رضایی

جوایز سیمرغ بلورین بهترین فیلم

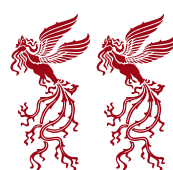
شنای پروانه

کارگردان محمد کارت

بازیگران جواد عزتی، طناز
طباطبایی، امیر آقایی

جوایز سیمرغ بلورین بهترین بازیگر مکمل مرد و زن، بهترین فیلم از نگاه تماشاگران و بهترین تدوین

جوایز

خط ویژه

کارگردان مصطفی کیایی

بازیگران مصطفی زمانی، هانیه
توسلی، هومن سیدی

جوایز جایزه بهترین فیلم از نگاه تماشاگران و دیپلم افتخار بهترین بازیگر نقش مکمل مرد

جوایز

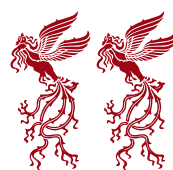
متری شش و نیم

کارگردان سعید روستایی

بازیگران نوید محمدزاده
پیمان معادی

جوایز سیمرغ بلورین بهترین صدابرداری، تدوین و فیلم از نگاه تماشاگران

جوایز

رخ دیوانه

کارگردان ابوالحسن داوودی

بازیگران طناز طباطبایی
صابر ابر، ساعد سهیلی

جوایز سیمرغ بلورین بهترین فیلم جشنواره فیلم فجر و بهترین فیلم از نگاه تماشاگران، کارگردانی، جلوه‌های ویژه بصری و صداگذاری

جوایز

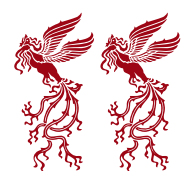
بدون تاریخ بدون امضا

کارگردان وحید جلیوند

بازیگران نوید محمدزاده، امیر
آقایی، هدیه تهرانی

جوایز سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش مکمل مرد و صداگذاری

جوایز

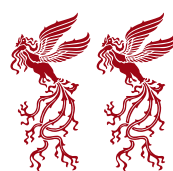
چهارراه استانبول

کارگردان مصطفی کیایی

بازیگران بهرام رادان
محسن کیایی
سحر دولت‌شاهی

جوایز سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش مکمل زن و بهترین جلوه‌های ویژه بصری

جوایز